

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

DE || LIBERTATE || CHRISTIANA ||

Lensaeus, Johannes

Antverpiae, 1590

Capvt VII. Vt se fidelium seruos esse, ac ministros, Apostoli fateantur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46059](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46059)

CAPVT VII.

*Ut se fidelium seruos esse, ac ministros, Apostoli
fateantur.*

SERuos se quidem Apostoli subinde & ministros ^{2. Cor. 4.}
 S^{fideliū} vocāt: atq; hoc illud est, quod Ecclesiasticā
 superiorē potestatem tollere videtur imperitis, velut &
 illud quod scribitur Corinthiis: Omnia vestra sunt, si- ^{1. Cor. 3.}
 ue Paulus, siue Apollo, siue Cephas, siue mundus. Ve-
 rùm id ipsum & de Regibus atque Principibus dici
 expressè potuisse, quis non perspicit? Hęc enim omnia
 ad vtilitatem aliorum diuinitus comparata sunt: vt re-
 cē ipse quoque Plato præceperit: Omnes qui Reipu- ^{Lib. 9. de Le-}
 blica præfuturi sunt, vtilitatem ciuium sic tueri debe- ^{gibus.}
 re, vt quid quid agunt, ad eam referant, obliti commo-
 dorum suorum. Quodque idem ille ait Apostolus: Nō
 enim nosmetipsos prædicamus, sed Iesum Christum
 Dominum nostrum, nos autem seruos vestros: non id
 declarat, nulla ipsum potestate superiore præcelluisse;
 sed alienam salutem ministerio suo & labore quesisse.
 Ideoq; & Corinthiis alio loco dicit: Cū liber essem ^{1. Cor. 9.}
 ex omnibus, omnium me seruum feci, vt plures lucrifacerem.
 Atque eiusdem Apostoli illa quoque confessio est: Quid igitur est
 Apollo? quid verò Paulus? mi- ^{1. Cor. 3.}
 nistri eius cui credidistis. sed quæ declarat ipsos in
 sanctificandis per baptisma credentibus, nihil præter
 ministerium externum adhibuisse: quod cū valeret
 atque efficax esset non meritis Petri, vel Pauli, vel cuiusquā
 hominis, quātalibet sanctitatis excellētia præditi, sed solius
 meritis Christi Dei & hominis: nemo iure poterit gloriari
 tanquam sanctior, quod fuisset à sanctiore baptizatus.
 Hoc ergo cū Apostolus illo in loco velit; quis non videat
 quā nihil ad præsentem causam pertineat? Serui sunt igitur
 Ecclesię & Episcopi, & Reges ipsi: sicut serui erant
 Apostoli, &
 Christus

Rom. 15.

Christus ipse: de quo à Paulo scriptum est, Dico Christi-
stū Iesum ministrū fuisse circumcissionis, propter veri-
tatē Dei, ad cōfirmādas promissiones Patrū. Cæterū,
si ita Apostoli aut Episcopi serui fuissent, vt credentes
non possent, cū res postularēt, tanquā de loco supe-
riore corrigere: non dixisset Paulus Corinthiis, Qui-
vultis? In virga veniā ad vos? an in charitate, & spiri-
tu mansuetudinis? Tanquam pares igitur cū paribus
cum bonis mansuetisque ipsi māsuētissimi versaban-
tur. At vbi quis deliquisset, cui esset disciplinā adhi-
benda castigatio, tum demum superior illa potestas
eminebat. Quam vehementer atque etiam ter-
ribiliter quidam experti sunt, quos Satanæ tradidit
vt discerent non blasphemare. cuius commemoratio-
ne potestatis terrens eosdem Corinthios salubriter

1. Cor. 4.

Ideo, inquit, hæc absens scribo, vt non præsens durū
agam, secundū potestatem quam Dominus dedit
mihi, in ædificationem, & non in destructionem. E-
iteram: Prædixi enim & prædico, vt præsens ve bis, &
non absens, iis qui antè peccauerunt, & cæteris omni-
bus: quoniam si venero iterum, non parcam. An expe-
rimentum quæritis eius qui in me loquitur Christus
qui in vobis non infirmatur, sed potens est in vobis.
Verumtamen superiore hac potestate, non dominan-
di affectu, in quo inest sua quærendi, sibi que placendū
cupiditas: sed affectu ministrandi vtebatur, quo alieni
vilitatibus consulerent: Christum Dominum &
exemplo prælucentem sequentes, & verbo præcipien-
tem audiētes: Qui maior est vestrū, erit minister ve-
strū. quam affectionem sibi inesse declarabat Aposto-
lus cū scriberet: Sinē offensione estote Iudæis, &
Gentibus, & Ecclesiæ Dei: sicut & ego per omnia om-
nibus placeo; non quærens quod mihi vtile, sed quod
multis, vt salui fiant. Ex qua affectione existerat illa
omnium Ecclesiarum, qua vehementer discruciarar, solli-

2. Cor. 13.

terrenis
chie
sem
co
erat
tis.
agro
gasti
peric
tis et
Joan
gere
hono
vili
fiæ:
non
eius
& q
tres;
cit,
in E
offic
esse
oper
que
iis q
gere
Epil
iden
fide
etian
pera
sed o
pro

*Math. 23.**1. Cor. 10.*

folli-
tern
chie
sem
co
erat
tis.
agro
gasti
peric
tis et
Joan
gere
hono
vili
fiæ:
non
eius
& q
tres;
cit,
in E
offic
esse
oper
que
iis q
gere
Epil
iden
fide
etian
pera
sed o
pro

sollicitudo. Hanc denique affectionem sub graui in-
 terminatione requirit Dominus à pastoribus per Eze-
 chielem, cum ait: Vt pastoribus Israël, qui pascebant
 semetipsos: nonne greges à pastoribus pascuntur? Lac
 comedebatis, & lanis operiebamini, & quod crassum
 erat, occidebatis; gregem autem meum non pasceba-
 tis. Quod infirmum fuit, non consolidastis: & quod
 agrotum, non sanastis: quod confractum est, non alli-
 gastis: & quod abiectum est, non reduxistis: & quod
 perierat, non quaesistis: sed cum austeritate imperaba-
 tis eis, & cum potentia. Itaque iure notatus est à diuo
 Ioanne Diotrephes, non quòd primatum in Ecclesia
 gereret: sed, quemadmodum ait, amaret gerere, quippe
 honore cathedræ delectatus, suæ cupiditati, non gregis
 vilitati, seruibat. Scripsissem, inquit, forsitan Eccle-
 siæ: sed is qui amat primatû gerere in eis, Diotrephes,
 non recipit nos. Quapropter si venero, commonebo
 eius opera quæ facit, verbis malignis gariens in nos:
 & quasi non ei ista sufficiant, neque ipse suscipit fra-
 tres; & eos qui suscipiunt, prohibet, & de Ecclesia eii-
 cit. Non igitur ille sublimiorem Episcopatus locum
 in Ecclesia non tenebat, sed quid nominis illius vis,
 officii que ratio postulare, non id magnopere ei curæ
 esse videbatur. Etenim Episcopatus, vel Episcopus,
 operis nomen est, non honoris. Græcum est enim, at-
 que inde ductum vocabulum, quòd is qui præficitur,
 iis quibus præfectus est, superintendit, curam eorum
 gerens: vt intelligat (inquit Augustinus) non se esse
 Episcopum, qui præesse dilexerit, non prodesse. Atque
 idem alio in loco, In domo iusti, inquit, viuentis ex
 fide, & adhuc ab illa cælesti ciuitate peregrinantis,
 etiam qui imperant, seruiunt iis quibus videntur im-
 perare. Neque enim dominandi cupiditate imperant,
 sed officio consulendi: nec principandi superbia, sed
 prouidendi misericordia. Sic Augustinus: & Chryso-
 stomus

Ezech. 34.

Aug. Tractat.
 123. in Ioann.
 tractans illud:
 Si diligis me,
 pasce oves meas

Lib. 19. De
 Ciuit Dei. cap.
 19.
 Ibid. cap. 14.

stomus hom. 18. in post. ad Corinth. de Episcopali
 praefectura loquens, Non est, inquit, fastus Principū
 & seruilitas subditorum, sed Principatus spiritalis,
 hoc magis excellens, quòd plus laborum & curarum
 pro vobis suscipitur, non quòd plures honores inquī-
 rantur. Hæc ille. Clarissimè verò sanctus Fulgentius
 Episcopus seruitutis hoc genus expressit, scribens ad
 Probam virginem: Ego quidem, ait, sancta filia, in
 quantum me charitas Dei, quæ diffusa est in cordibus
 nostris per Spiritum sanctū, qui datus est nobis, tam
 delectabiliter quàm liberaliter seruire Christi mem-
 bris instigat, volo quod iniūxisti, competenter imple-
 re: sciens illum verè Christo seruire, qui per illā chari-
 tatem Christi membris seruit, per quam vt eiusdem
 Christi membrum fieret, prior pro eo Christus ipse
 seruiuit. Propter quod Apostolus, vt ad libertatē per-
 ueniamus æternam, seruitutem liberam inuicē Christi
 membris imperat exhibendam, dicens: Vos enim in
 libertatem vocati estis, fratres: tantūm ne libertatem
 in occasionem carnis detis, sed per charitatem seruite
 inuicem. Et rursum: Christus, inquit, offenditur,
 quando debita seruitus membris ipsius denegatur,
 cum non ob aliud ipse voluerit malè quondam libe-
 ros, à peccati seruitio liberare, nisi vt nos doceret, nos
 bis inuicem libera charitate seruire. Quos enim com-
 pressos inuenit iugo seruilis ac pessimè liberratis, sub-
 leuauit dono liberalis atque optimæ seruitutis. Hæc
 Fulgentius de liberali & verè Christiana superio-
 rum seruitute. Turpiter verò nonnunquam seruitutis
 Praefecti subditis suis, ne potestatem amittant, quibus
 favore compararūt. Quod vitium tarpissimæ nocen-
 tissimæque seruitutis, diuus Basilus inter ætatis
 mala numerauit, vt videre est epistola 69.

Gal. 5.

CAP.